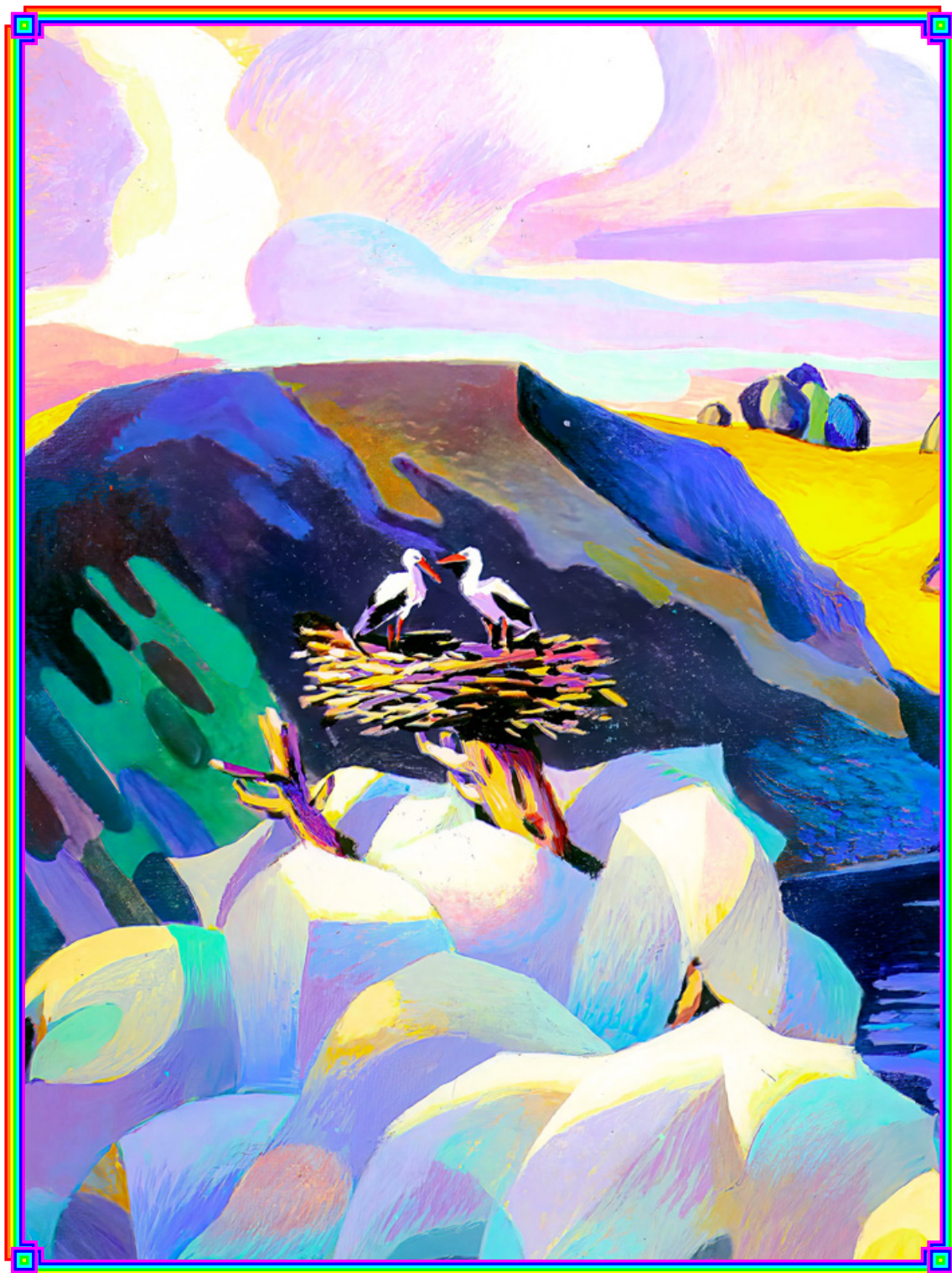

КВІТЕНЬ 2022/2023 р.

8

ВЕСЕЛКА

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Квітень

Квітень верболози зеленіють.
Потеплішали дощі.
Піднімається травиця.
На терновому куші
вже з'явилися перші квіти,
мов казково-зимні сни.
Шпак заводить знову пісню,
славлячи прихід весни.

Оксана Сенатович

Дорога

Дорога лугами,
Ярами стрибала
І раптом з розгону
У річку упала.

Тривога! Тривога!
Тоне дорога!

Ворони дзьобами
Солому носили,
На березі бузьки
Болото місили...

Тривога! Тривога!
Тоне дорога!

Прийшов на підмогу дуб.
Точить сокира зуб.

Підмога! Підмога!
Сокира – цок! цок!
Вилазить дорога
З ріки на місток.

М. Лисич

Квітень

Місяць квітень йшов з базару,
Ніс дарунок для весни:
Кошик гарних,
Різнобарвних
Квітів ніжно-запашних.
Ось підходить він до лісу, –
Путь нелегка навесні. –
Кошик з квітами повісив,
Сам спочити сів на пні.
А в цей час вітерець повіяв,
Геть всі квіти розтрусив.
Місяць скрикнув: – Лиходію,
Що ж оце ти наробив!
Ой, гультяю і ледащо!
Шкоду робиш ти завжди,
Порозносив квіти кращі
У гаї, луки, сади.. –
Вітерець травицю топче:
– Квіти ці не пропадуть,
Не журися, любий хлопче,
Всюди хай вони цвітуть. –
І з тих пір, коли все квітне,
Журавлі в наш край пливуть,
Того хлопця люди квітнем,
Квітнем місяцем зовуть!

Розмалюй Великодні яєчка.

«Що вмієте, того не забувайте, а чого не вмієте, того навчайтесь, – як батько мій, дома сидячи, знав п'ять мов, через те й честь йому була в інших країнах. Лінощі – це мати всьому дурному: хто що й знав, то забуде, а чого не вміє, того не навчиться. Добро своєю рукою сіючи, не лінуйтеся ні на що хороше, і хай не застане вас сонце в постелі».

(Володимир Мономах – великого князя київського, державного і політичного діяча).

На обкладинці журналу ілюстрація українського художника Олексія Міщенка.

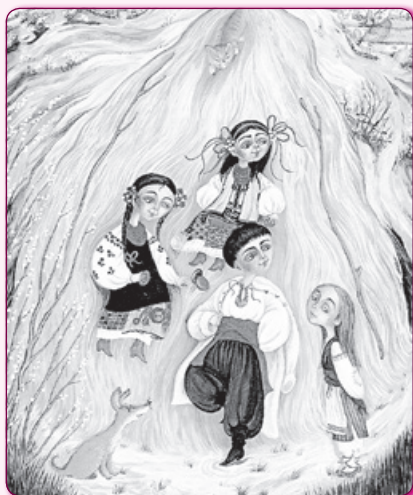

Чи знаєте ви, що...

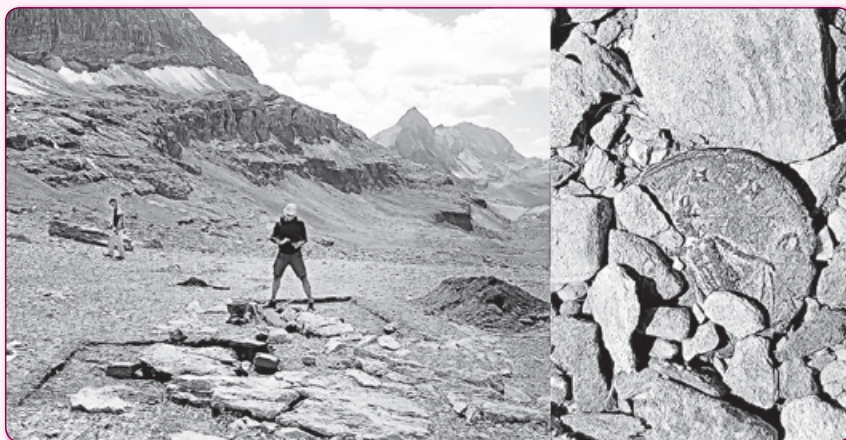

Тарас Шевченко На Великдень на соломі

На Великдень, на соломі
Против сонця, діти
Грались собі крашанками
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили
Сорочечку. А тій стьожку,
Тій стрічку купили.
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шкапові,
Кому свитку. Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
- Мені мати купувала.
- Мені батько справив.
- А мені хрещена мати
Лиштву вишивала.
- А я в попа обідала,-
Сирітка сказала.

Село Іза вважається столицею лозоплетіння на Закарпатті. Це справжній музей просто неба і величезний ярмарок. Чи не в кожному домі виставлено сотні плетених виробів: кошиків, сувенірів та меблів. У 2022 році традицію лозоплетіння в селі Іза Хустського району додали до Національного переліку елементів культурної спадщини України.

У швейцарських Альпах виявили артефакти, які можуть бути давньоримським даром богам. Розкопки проводять на місці, де турист виявив монету часів Римської імперії. Відкопали близько ста монет Римської імперії, датованих I-V ст. нашої ери. Найстаріша монета належить до часів імператора Тіберія, датована 22-30 роками.

«Сотні, тисячі десятки тисяч українців запряглися образом Шевченка не складати рук, аж доки не відбудована вільна наша Україна».

(Микола Куліш (1892-1937) – український письменник, режисер, драматург).

У СВІТІ КАЗОК

Час, проведений разом з батьками, є дуже важливим для кожної дитини. Він сприяє правильному розвитку особистості, а також дарує дуже приємні миті, які запам'ятаються на все життя. Проте дуже важливо, щоб мама чи тато не просто перебували поруч з малюками, а проводили час продуктивно, наприклад, гралися разом, ліпили із пластиліну, малювали. Також чудовим варіантом спільного проведення часу є читання казок на ніч. Ця гарна традиція присутня у багатьох сім'ях, а психологи не втомлюються наголошувати на її беззаперечній користі. Причому як для малюків, так і для дітей дошкільного і шкільного віку.

Лис, цап і мішок моркви (Норвезька казка)

Бігли якомсь удвох лис і цап, дуже голодні. А тут чоловік їде возом, везе мішки з морквою. На повороті віз підскочив, один мішок і впав на землю. Чоловік цього не помітив і поїхав далі.

– Це моя морква, – сказав лис, підбігши до мішка.

– Відійди! – заявив цап. – Морква моя, бо це їжа саме для кіз.

Лис вишкірив зуби на цапа, а цап наставив роги на лиса, і так вони довгенько стояли один проти одного. Нарешті лис і каже:

– Так ми ще довго тут будемо стовбичити і сваритися, а пуття з того не буде.

Краще позмагаймося! Он, бачиш, стоїть закопаний стовп. Хто його перекине, того й морква буде.

– Гарзд! – зрадів цап. – Це мені раз плюнути.

Розігнався та в стовп головою лусь! А стовп і далі стоїть собі.

Разів чотири бив іще цап у нього рогами з розгону, аж поки в нього роги тріснули. А стовпові хоч би що, стоїть, як і доти.

Настала черга лисові силу показати. Почав він рити землю навколо стовпа, підкопувати його. Рив, рив, аж геть увесь зіпрів, поки нарешті до кінця добрався. Стовп і впав. Та був він такий важкий, що коли, падаючи, вдарив лиса по задній нозі, то й зламав її.

Лежить стовп на землі, а цап каже лисові:

– Забирай моркву! Мені вже нічого не треба, так голова болить. А лис у відповідь:

– Де там! Я тепер до неї й підійти не можу.

Однак полежавши та відхекавшись, лис усе-таки звівся на три ноги й пострибав до мішка.

Але поки вони отак змагалися, чоловік той побачив, що на возі мішка не вистачає, завернув коней і поїхав назад. Побачив свій мішок і забрав його перед самісіньким носом у лиса.

Володимир Лучук Ішли брати воду брати

**Два котики –
два брати –
пішли воду брати:
двоє відер принести
попросила мати.**

**Перший кіт
від воріт
у садок метнувся.
Другий кіт –
скік на пліт,
про відро й забувся...
А вернулись на обід,
потішають кицю:
наїмось оба як слід –
принесем криницю!**

Розмалюй.

Валентина Зорік

Місячна колисанка

Вітер колисає, як малят, хмарки,
А над ними грають пустуни-зірки,
Тиша лине дивна, солодко бринить,
Сон пливе чарівний та шепоче: «Цить!»

Кошик із казками дітям Сон несе,
Разом з малюками засинає все,
Човник загадково в небі проплива,
Лагідні, казкові чуються слова.

Місяць задивився на красу оцю, –
«Друже, заспокійся», – каже Вітерцю,
Місячна стежинка срібно мерехтить,
Час для відпочинку. Спійть, малята, спійть.

Розмалюй.

Михайло Стельмах Заєць спати захотів

Заєць спати захотів,
Сам постелю постелив,
Сам зробив собі подушку,
Підмостив її під вушко.
Тільки дуже довге вушко –
Все звисає із подушки.

Григорій Усач Красень

Маленьке ведмежатко
Прийшло до ручая.
– У воду подивлюся:
Яке насправді я?
Бо каже мама:
«Красень,
Як сонечко ясне».
Ану, водичко чиста,
Покажуй-но мене. –
Із ручая на нього
Дивилось щось таке
Окате-балухате,
Зелене і слизьке.
Злякалось ведмежатко:
– Це я таке?! Овва!.. –
У відповідь окате
Озвалося:
– Ква-ква!

Павло Тичина

Коливалося флейтами
Там, де сонце зайшло.
Навшпиньках
Підійшов вечір.
Засвітив зорі.
Прослав на травах
                                         тумани
І, на уста поклавши
                                         палець, –
Ліг.
Коливалося флейтами
Там, де сонце зайшло.

ШЛЯХ ДО ТАРАСА

В рамках циклу програм «Наша дума – наша пісня» відбулась у Словацько-українському культурному та інформаційному центрі у Пряшеві літературно-музична композиція під назвою «Шлях до Тараса».

У програмі виступали учасники літературно-мистецької студії «ЛІРА». Вони презентували свою велику пошану до Тараса Шевченка, любов до рідної України. Слово поета-Пророка надихає, закликає до боротьби за вільну і незалежну Україну.

Тарас Шевченко

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люде, наша слава,
Слава України:
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово.

Приємною несподіванкою був виступ дітей, які присвятили вірші своїм мамам, але і публіці.

Тарас Шевченко

Учітесь, читайте,
І чужому наuczайтесь.
Й свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Того діти цураються.
В хату не пускають,
Чужі люди проганяють,
І немає злomu
На всій землі безконечній
Веселого дому.

Тарас Шевченко

Село! І серце одпочине.
Село на нашій Україні –
Неначе писанка село,
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади; біліють хати,
А на горі стоять палати,
Неначе диво. А кругом
Широколисті тополі,
А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори за Дніпром.
Сам Бог витає над селом.

Тарас Шевченко

Встала й весна, чорнуземлю
Сонну розбудила,
Уквітчала її рястом,
Барвінком укрила;
І на полі жайворонок,
Соловейко в гаї
Землю, убрану весною,
Вранці зустрічають...

З ПОШТОВОЇ СКРИНЬКИ

Дмитро Чередниченко

Єдина Україна

Нехай ніхто не половинить,
Твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на всіх у нас одна.

Одна від Заходу до Сходу
Володарка земель і вод –
Ніхто не ділить хай народу,
Бо не поділиться народ.

І козаки, й стрільці січові
За тебе гинули в полях,
У небесах сузір'я Лева
Нам світить на
Чумацький Шлях.

Стражденна чаєчко-небого,
Єдині два твої крила.
Виходим, нене, на дорогу,
Аби ти вільною була.

Нехай ніхто не половинить
Твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно,
Бо ти на світі в нас одна.

Ігор Калинець

Пісенька без кінця

Дзень і дзінь, дзень і дзінь!
Звідки тут узявся кінь?
І хто їде на коні
у червонім каптані?
І чому там у сідлі
разом звірики малі:
зайчик, котик, левеня –
повсідали на коня?

І куди вони так мчать?
Я питаю – всі мовчать.
І ні слова, нічичирк!
Чистий, чистий, чистий цирк!
Тільки чути: дзінь і дзень –
їдуть-їдуть цілий день.
Тільки дзень і тільки дзінь –
звідки тут узявся кінь?
І хто їде на коні?
І т. д.

Володимир Лучук

Мокру моркву заєць ніс

По стежині через ліс
мокру моркву заєць ніс.
А чому та морква мокра?
І кому він моркву ніс?
Морква мокра від водиці,
бо обмита у криниці.
Мокру моркву заєць ніс
чемному хлопчині,
а мені не приніс,
бо я плакав нині.

Роман Скиба

Синя казка

Серед синіх-синіх гір,
Де простягся синій бір,
Поміж сині-синіх трав,
Синій вітер пролітав.
Бачить він біля ріки
Квітку – сині пелюстки.
Дав росиці краплю вмить,
Що блакиттю так блищить;
Синя квітка підросла,
Підросла і зацвіла...
Пелюстками вкрила бір,
Стала вище синіх гір...
Де ж ті гори й квітка ця,
Розпитайте в вітерця!

Георгій Почепцов

День

(Може, казка, а може, ні)

День прокинувся, коли матінка Ніч повернулася додому. А прокидається він зовсім малим і поволі починає дорослішати і дорослішати. Коли одягався, то побачив, що на його блакитній сорочці знову не вистачало багатьох срібних гудзиків.

О, – заплакав він. – Так щодня. І де вони знову запропастилися?

День біг полями й лугами і все лічив свої гудзики: «сто п'ятдесят сьомий...двісті п'ятнадцятий...».

Десь усередині дня він вирішив запитати про гудзики першого ж стрічного. І побачив корову з такими великими рогами, що можна було б зробити між ними гойдалку, коли б День уже не вважав себе дорослим, як завжди буває з ним усередині дня.

– Що за гудзики? – здивувалася корова.

– Ними застібаються сорочки.

– А що таке сорочки? – ще більше здивувалася корова.

– Ну, вони такі, як... як твоя шкура. Тебе гріє шкура, а мене – тепла сорочка.

– А, – сказала корова, – це копита, гудзики – це копита, я зрозуміла.

В мене є чотири, але я не можу тобі віддати жодного.

День попрохав матінку Ніч:

– Приший мені гудзики. Будь ласка.

Матінка Ніч усміхнулася, зняла зі свого шитва десяток срібних зірочок і приладнала їх до сорочки Дня.

– Навіщо мені так багато?

– Нічого, – втішила вона його. – Коли ти загубиш знов, то все одно будеш виглядати досить акуратно.

– От добре, – і День побіг далі.

На лужку йому сподобалося красиве лошатко, що стрибало, радіючи сонцю і першому в житті дню. Він тихенько підкравсь і приклав свого гудзика-зірочку до голови лошатка. Помилувався і побіг далі. Коли зупинився на кручі, почав кидати гудзики в стрімку річку, і вони сріблястими рибками попливли по воді.

Увечері, граючись, поціляв дзвінкими гудзиками в кам'яну скелю. Тисячами світляків вони розліталися навкруги.

А вдома роздягався так швидко, що капосні гудзики полетіли в різні боки і засвітилися, згоряючи, у нічному небі.

Марія Пригара

Забудько

Як мені ходить до класу?
Як мені на світі жити?
Що не скажуть, я відразу
Забуваю в ту ж мить.

Дав задачу нам учитель,
Я забув її – хоч плач.
Став шукати, став лічити –
Перебрав аж п'ять задач.

Не спочину я ніколи,
Бо роблю все навпаки:
Задають про суходоли –
Я читаю про річки.

Мама каже: «Треба вузлик
На хустинці зав'язать».
Зав'язав я вузлик, друзі,
І забув хустинку взять.

Помилок роблю – без ліку.
Як же так у світі жити?
Хто знайде від цього ліки,
Дуже прошу – допоможіть!

Розмалюй.

СПІВАЙТЕ
З НАМИ

Через поле широкее

Пожвавлено

Че - рез по - ле ши - ро - ке - с
про - тяг - не - ня янт - ка. - Чо - мусь до мня
не при - хо - див? Ніч - ка бу - ла вид - ка.

Через поле широкее
Протягнена нитка,
– Чомусь до ня не приходив?
Нічка була видка.

Чомусь до ня не приходив,
Як я говорила?
А у мене цілу нічку
Свічечка горіла.

Чомусь до ня не приходив,
Коли-м тя чекала?
Ти повернув лиш на зорі,
А я уже спала.

Не ходи ми попід хату,
Не топчи ми грядку.
Я до тебе та й не вийду,
Хоч чекай до ранку.

Через поле широкее
Протягнена нитка.
Чомусь до ня не приходив?
Нічка була видка.

ЗНАЙОМТЕСЬ:

з письменником

Льюїс Керрол

Льюїс Керрол (англ. **Lewis Carroll**, справжнє ім'я Чарльз Лагвідж (Лютвідж) Доджсон, **Charles Lutwidge Dodgson**; 1832 – 1898) – англійський письменник, математик, філософ, логік, англійський клірик (священник, теолог)

і фотограф.

Найвідоміші літературні твори Керролла: «Пригоди Аліси у Дивокраї» (*Alice's Adventures in Wonderland*) і продовження «Аліса в Задзеркаллі» (*Through the Looking-Glass*), а також поеми «Полювання на Снарка» (*The Hunting of the Snark*) і «Бурмоковт» (*Jabberwocky* : *Jabber* – балаканина, *wasky* – ідіотський, *божевільний*).

Історія створення казок про Алісу. 4 липня 1864 року Керрол разом зі своїм другом і трьома сестрами Лідделл, доньками віце-канцлера Оксфордського університету (Лорін було 13 років, Алісі – 10 років, Едіт – 8 років) вирушили на човні прогулятися Темзою. Під час подорожі Аліса попросила Керрола розповісти їм казку. Він розповів, а коли прощалися Аліса сказала: «Містер Доджсон, як би мені хотілося, аби ви записали для мене пригоди Аліси». Згодом Керрол розповідав, що «просидів цілу ніч, записуючи в зошиті всі дурниці, які запам'яталися». Перший примірник казки автор переписав для Аліси Лідделл від руки і прикрасив 37-ма власними малюнками. Казку Алісі було вручено в листопаді 1864 року, а всі інші читачі змогли її прочитати тільки в 1865 році, коли книжка вийшла друком з малюнками відомого англійського художника Джона Теннієла. Читачі казки прийняли із захопленням. А в 1871 році Керрол написав її продовження – «Аліса в Задзеркаллі», на яку його надихнула інша дівчинка – Аліса Теодора Рейкс. На Льюїса Керрола знову очікував величезний успіх.

Льюїс Керрол

Аліса в Дивокраї

(Уривок)

Алісі набридло сидіти без діла на березі. Разів зо два вона зазирнула в книжку, що її читала сестра, але там не було ні рисунків, ні балачок, а без них книжка не книжка, – гадала Аліса.

Літня спека зовсім розварила й розморила її. Устати б оце, нарвати стокроток та віночка сплести? Так ліньки, не хочеться ворухитись... Коли це де не взявся білий кролик з рожевими очима, пробіг поперед нею.

Ну, кролик то й кролик, пробіг то й пробіг... І те Алісі не дивно, що кролик говорив: «Ой лишенько, ой лишенько! Я спізнюся!» (Згадуючи про це пізніше, вона дивувалась, але тепер їй здавалось, що це так і треба.) Та коли Кролик при цьому дістав з жилетної кишені годинника, поглянув на нього і стрімголов побіг далі, Аліса зірвалася на рівні ноги, – де ж таки, вона зроду не бачила Кролика в жилеті та ще й при годиннику. Вона аж затремтіла від цікавості й побігла слідом за Кроликом через поле і ледве встигла помітити, що той шмигнув у велику кролячу нору під живоплотом. Аліса відразу кинулася слідом, ні на мить не замислюючись, як потім вибереться звідти.

Спочатку кроляча нора йшла прямо, мов тунель, потім раптово завертала вниз, так раптово, що Аліса і незчулася, як полетіла в якийсь глибокий колодязь.

Чи то колодязь був надто глибокий, чи вона падала надто повільно, але в неї було досить часу, щоб роздивлятися навкруги і міркувати, що буде далі. Спочатку вона спробувала глянути вниз, щоб дізнатися, куди падає, але там була непроглядна тьма. Тоді вона придивилася до стін колодязя і побачила на них багато полицок для посуду і книжок. Подекуди на кілочках висіли картини і географічні карти. Пролітаючи повз одну з полицок, вона взяла з неї баночку з написом «Апельсинове варення», але та, на превеликий жаль, була порожня. Аліса не хотіла кидати баночку, щоб, бува, не вбити когось-небудь унизу, а примудрилася поставити її в шафу, повз яку саме пролітала.

«Ну, – думала Аліса, – після такого падіння мені вже не страшно буде скотитися зі сходів. Якою хороброю будуть вважати мене всі вдома! Та що там, я не скажу ні словечка, якщо навіть упаду з

даху будинку». (І справді, мабуть, не сказала б!)

Вниз, вниз, вниз. Не вже цьому падінню кінця – краю нема?

Ірина Мацко

КОЛИСКОВА «КОТИК-ВОРКОТИК»

**Котику Воркотику,
Пухнастий животику,
Ходи-но до хати
Діткам воркотати.**

**Матінка співає,
Діток колисає,
Котичок муркотить,
Їй допомагає.**

**Люлі, сплять малятка,
Хлопчики й дівчатка.
Котичок дримає,
Сни їм навіває.**

**Наші любі діти
Наймиліші квіти.
Янголи маленькі –
Батькам найрідненькі.**

Куточок кулінарії

Зелений борщ зі щавлем

Склад:

Чорний перець
Курачі яйця 1 штука
Цибуля 1 штука
Морква 1 штука
Сіль
Картопля 300 г
Щавель 150 г
Курка 300 г
Вода

Рецепт:

Зелений борщ аж ніяк не пов'язаний з усім відомим червоним борщем. По суті, це суп зі щавлем. Цю страву обов'язково доцільно приготувати навесні, коли на ринку з'являється свіжий щавель. Такий борщ більше освіжає, ніж ситний український, він менш калорійний. До зеленого борщу зі щавлем обов'язково подається сметана. Варені яйця – обов'язковий інгредієнт класичного щавлевого борщу. Але використовувати їх можна трохи по-іншому. Відваріть яйця, наріжте кубиками та подавайте до борщу окремо. Якщо ви варите велику каструлю на декілька днів, це допоможе продовжити термін зберігання страви. Суп зі щавлем – це кисла страва. Споживайте її обережно, якщо у вас підвищена кислотність шлункового соку чи інші проблеми

з травною системою. Також щавель може бути протипоказаний при подагрі та деяких інших захворюваннях. Щавель завжди додається до супу наприкінці приготування. Ця рослина ніжна та готується практично за секунди. Можливо, вам сподобається холодний варіант цього борщу. У такому вигляді його подають влітку замість холоднику. Щоб надати борщу особливого смаку та аромату, використовуйте різноманітні спеції та коріння: корінь петрушки, лавровий лист, коріандр тощо. Дуже хочеться зеленого борщу, а щавлю немає під руками? Його заміна росте просто у вас під вікном – потрібно тільки вийти та зібрати її. Ця рослина – кропива. Із нею дійсно часто готують зелений борщ, змішуючи її зі щавлем чи повністю замінюючи його. Щоб кропива не жалилася, заздалегідь облійте її окропом. Вийде не тільки смачно, але ще й дуже корисно.

Віктор Терен

Хатка для їжачка

Мама поле город, ну і я не лежу –
Підберу бур'янець, віднесу на межу.

І наклав я за день невеличкий стіжок...
А як дощ зашумів – то прибіг їжачок.

Він зарився та й каже: – Сховався-таки!
От і будуть у мене сухі голочки.

Ще сюди нанесу печеричок-грибів...
Хтось гарнесеньку хатку для мене зробив!

М. Трохим

Квітуха весна

У квітні квітує квітуха Весна,
Квіти виповнюють весну
До дна.

У квітні квітують нарциси,
Тюльпани,
У квітні цвітуть всякі квіти
Весняні.

У квітні квітують і Місяць,
І зорі,
Квітень вкрив цвітом поля
Неозорі,
Квітень всю землю
Зачарував ...
Квітень скінчився – і травень
Настав!

Іван Франко

Надійшла весна

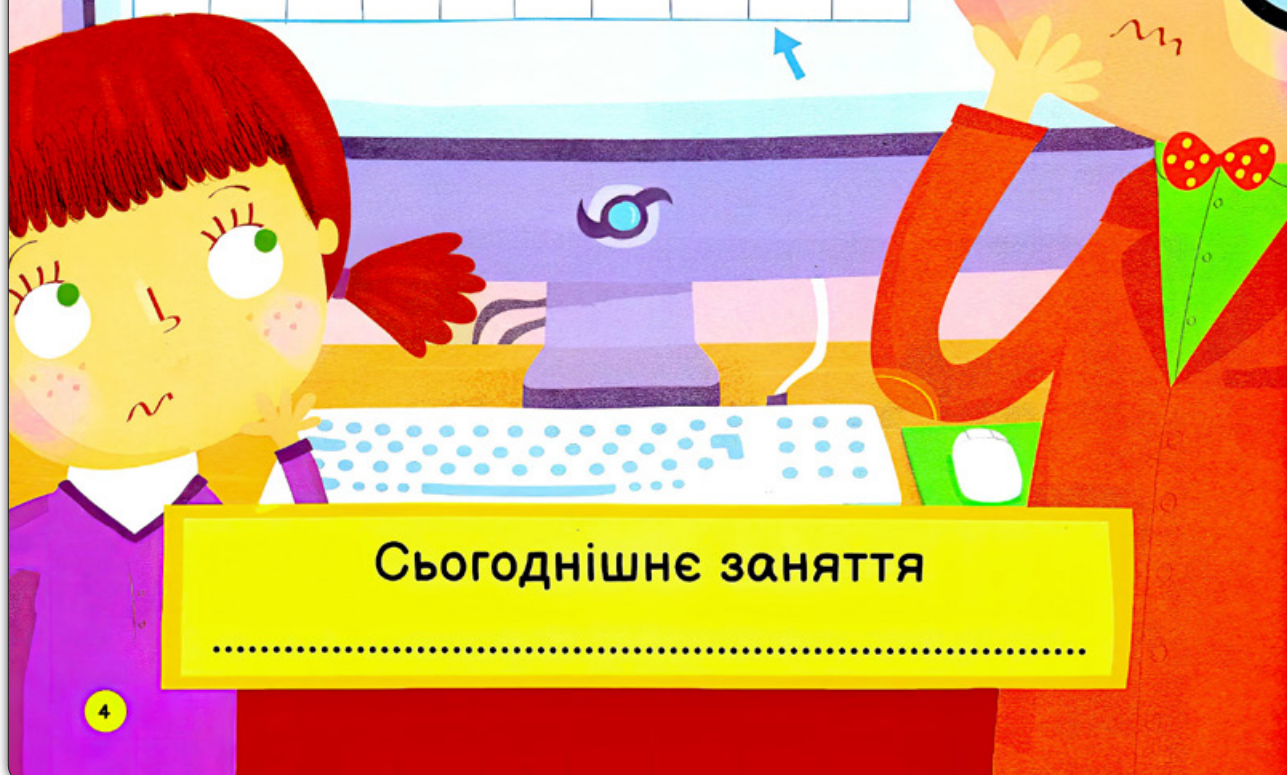
Надійшла весна прекрасна,
многоцвітна, тепла, ясна,
наче дівчина в вінку,
Зацвіли луги, діброви,
повно гомону, розмови
і пісень в чагарнику.

Учитель інформатики

Шкільний комп'ютер підхопив вірус! Він весь час повторює букви.
Викресліть усі букви, які трапляються більше ніж один раз,
щоб дізнатися сьогоднішній предмет.

Г	Б	С	Г	У	Ї	Е	К	Ю	Ш
О	І	Я	Ь	И	Й	Ц	А	Е	З
К	З	М	П	Ч	Є	Х	Л	І	Є
Л	Ї	И	Р	Ж	С	Я	Д	Т	Х
Д	Ц	Ф	Б	Ф	Н	Г	Ч	Р	П
Ю	Т	Н	Ш	В	Ь	У	Ж	Г	Й

Сьогоднішнє заняття

4